

Herre lær mig.

Herre lær mig dig at trøste
Udi at min Bei og Berl,
Lær mig altid saa at hørte,
At i Tro jeg bliver sterk.
Lær mig Herre, lær mig saa,
At jeg Waalet hiit kan naa.

Herre lær mig, dig at tiene
Af min ganste Sjæl og Sind;
Dertil du mig Kraft forlene
Mens jeg her gaar ud og ind,
Lær mig Herre, lær mig Ord
— Det at følge her paa Jord.

Herre lær mig dig at holde
For hvad du i Ordet er;
Mine Hænder saa at folde
I dit Naam du Frelsing bær.
Lær mig Herre, Jesu Naam
Bruge til mit Sjælegavn.

Herre lær mig dette ene:
Til at trøste paa hans Jø;
Holde ham, min Frelser ene,
Som min Troesgrund med Jib.
Lær mig Herre denne Tro,
Saa har Sjælen Fred og No.

Herre lær mig dø og leve
Udi Jesu Kristi Naam;
Og kun derpaa steds fræve
Ham at holde i min Naam,
Herre lær mig, at dit Barn
Fries kan fra Snaregarn.

Herre lær mig saa omsider,
Naar du falder mig herfra
Og mig Døden sønderligger,
At jeg glad maa svare: Ja.
Lær mig Herre dø i dig,
Som du levet har i mig.

Lær mig dø at jeg kan leve,
Lær mig leve Livet saa,
At naar du min Sjæl vil fræve,
Jeg med Lyt herfra kan gaa.
Herre lær mig det hver Dag,
At jeg staar med jærbig Sag.

Amen, Herre lær mig, Amen!
Dig at holde for min Gud,
Og som podet Kvist paa Stammen
Jesús, for din Hjertebud.
Lær mig Herre op dertil
Saa det ster som du det vil.

D. Jonassen.

Opgiv ikke Pacific Lutheran University.

Det kalder nu til Synodemøderne, hvor Prester og Repræsentanter og Delegater skal raadslaa om de Ting, som hører Guds Rige til. Man glemmer saa ofte, at Synoden ikke er noget afluttet hele, men kun et Lem paa Guds Kirke, paa Kristi Legeme. Man glemmer altsaa den store Hovedtanke og er da let udsat for at fortabe sig i lokale Interesser. Til en vis Grad er de lokale Interesser paa sin Blads; men de maa ikke hemme Samsfundets, Kir-

kens Udvikling og Udbidelse. Skal Samsfundet, Kirken bestaa og vokse, da maa daglig flere lægges til Menigheden. Indremissionen maa ikke drives efter Sparestykket i en kortsynet berøslig Politik. I de senere Aar har Synoden virkelig gjort Alvor af sit Indremissionsarbejde, og Frugterne kan ingen Klage over. Tvertimod! Ser vi hen til de mange nye Menigheder, som er skitede, til de mange dyrebare Sjæle, som er komne ind under Kirkens Vg, saa har man virkelig Grund til at takke, love og prise. Pengene har været vel anvendte. Frugterne har mere end tværet til Oprofrellerne. Arbejdet har gaaet fremad over hele Missionsmarken. Glemme skal vi heller ikke Indremissionærerne, som under mange Gjenvordigheder har gaaet ud i Bildnisstet. Rig Betsignelse har fulgt deres Birk-somhed, — især naar vi erindrer, at en Udsending fra Synoden ikke har Lov til at boome sammen en Menighed, men maa arbeide, plante og vande og bede Gud om at give Bets i sin Tid.

Ser vi nu hen til Betskytten, saa kan vi ikke være blind for, hvad der har været udrettet i disse sidste Aar. Indberetningen fra Formanden bliver maaste ogsaa iaar præget af Betskytten, men de, som følger med og kjender Tilstanden derude før og nu, ikke mindst de eiendommelige Vansteliigheder af timelig og aandelig Art, maa glæde sig over Fremgangen, den jevne, sunde og solide Fremgang i det herlige Indremissionsarbejde paa Betskytten. Hvor der i 1890 kun var nogle saa Menigheder — 5 Prester var vist alt — der har vi nu et fast organiseret Distrikt med en utvættelig, vel stiftet Formand med mange dygtige Prester om sig. Og saa en Skole, som flere af Presterne her privat som offentlig betegner som Brændpunktet, Hovedkvarteret, Udgangs- og Samlingspunktet for hele den velsignelsesrige Missionsgjerning. Kun den, som af Erfaring kjender Stillingen, ved, hvor vigtig *Pac. Luth. University* er for vort Samsfund derude. Det er jo ogsaa den første og eneste lutherske Høistole paa hele Nysten.

Som alt godt og stort i Guds Rige har ogsaa dette Foretagende mødt Mislykkelse og Modstand — og Uvejghedighed. De store Byrder, Gjælden er Afguden, som strammer saa mange. Men Gjælden kan godt betales. Der skal bare 35 Cents fra hver konfirmeret Mand og Kvinde i Samsfundet til for at betale den. Tænk paa det! Og flere Menigheder har allerede samlet dette Beløb — ogsaa vel at merke af de nye, fattige Menigheder paa Nysten.

Det har altid vist sig, at Synoden kunde betale sin Gjæld, naar den bare tog ordentlig fat — alle som en. Og det kan uden Vansteliighed gøres ogsaa nu. Derom er der ingen Tvil. Men da maa vi nære og pleie vor Kjærlighed og Frimodighed, vi maa fylde af den rette Missionsaand, — den Oprofrellens Aand, som vi har seet vore Brødre og Søstre i Norge har lagt saa Mart i Dagen just nu under Trængselen paa Madagaskar. Vi har ikke seet nogen Modgang i Sammenligning med, hvad de norske har lidt paa Madagaskar. Tvertimod, Gud har ladet Fredens Engel smile over os og vor Gjerning. Sandelig, den maa være af Sten, som ikke inderlig glæder sig over, hvad store Ting Gud har gjort imod os ogsaa det Aar, som gik. Det vilde være den største Daarskab, om vi nu lod *Pac. Luth. University* i Stikken. Heller bør vi opflamme til med et Slag at beskri, at udsætte denne Borg, som under vort firkelige grundlæggende Arbejde har gjort saa god Tjeneste og sættet saa megen Sympati og Kjærlighed til sig. Synodens Mission er Indremission, det er vort Kirkesamfunds høre, herlige Kald. Og det vil lykkes i samme Grad, som vi ofrer os for dette Kald.

P. i Sv. L. R.

Udbreder du Guds Ord i din Kreds?

Paa et Betsked hos en dygtig Mester, der dog ikke betynde sig spæderligt om sine Lærlingers kristelige Opdragelse, arbejdede 2 Gutter af meget ulige Sindelag. Den ene, ved Navn Thomas, havde lært at holde sig nær til Gud i hans Ord og i kristelig Enfoldighed at helligholde Søndagen. Hans Glæde paa denne Dag var at besøge Gudstjenesten, og at opbygge sig ved at granske i Guds Ord og ved gudelige Betragtninger. Derfor udmerkede han sig ogsaa ved et stille, stiftigt og gudfrygtigt Liv. Den anden Lærdreng, Johan, havde derimod fra Barndommen af hos sine Forældre ifkun seet et letfindigt Liv, hvorved man ikke betynde sig om Gud og Evigheden, og saaledes stod da ogsaa al hans Hu til et sanseligt Liv. Søndagen syntes ham især at være den Dag, paa hvilken han ret uforskyrret kunde jage efter denne Verdens Lyt. Naar da Mandagen kom, havde han endnu Hovedet fuldt af sine hødelige Søndagsglæder og plagede ikke sjelden den fromme Thomas med de letfærdigste Talemaader. Men denne taug, naar hans venlige Foresillinger intet frugle-

de, og bad i Stilhed for sin forblinde Ben.

Engang da Johan igjen drev Spot med Thomas's Helligholdelse af Søndagen, gaves det denne at fortælle ham i Ydmængd og Kjærlighed allehaande Eksempler paa, hvorledes Drankere, Spillere, flette Husfædre og andre Syndere ved trolig at give Ngt paa Guds Ord bare blevne saaledes omvendte, at de siden blev en Brydelse for deres Hus. Thomas blev nidkjær i Aanden; han tænkte paa de Forsølgelser og Videlser, som Apostlerne taalte for Ordets Skyld, og udraable bedaget: "At, hvor kunde vi foragte dette kostelige Ord, som lærer os at kjende Guds forunderlige Kjærlighed! Jeg vilde ønske, at du havde seet min Fader paa hans Dødsbæng og hørt, hvorledes han sagde til mig: Barn, est Guds Ord, ransag deri, og følg det din hele Levetid, saa skal du som jeg leve lykkelig og dø salig! — Aldrig skal jeg glemme disse hans sidste Ord!"

Tanken om hans afdøde Fader gjorde Thomas meget alvorlig, thi han havde haft ham hjerteligen kjær og stræbt at leve saaledes, at han engang kunde samles med ham igjen. Medens han hentsant i stille Selvbetragtning, merkede han ikke, at Johan ikke svarede et Ord mere, men arbejdede i Tausked, og, som det lod, gik i sig selv. Uendelig paafaldt ham denne Forandring, og idet han straks skjønede Aarsagen dertil, sagde han venligt til Johan: "Vil du ikke næste Søndag gaa i Kirke med mig?" Denne kunde nu ikke længer modstaa Bennens Opfordring. Søndagen kom, og begge gik sammen til Kirken. Det høitidelige Alvor i Guds Hus og Menighedens andagtige Sang gjorde et dybt Indtryk paa Johan, som i lang Tid ikke havde besøgt Kirken. Da Presten oplæste Lestten: Hebr. 2, 3. "Hvorledes skulle vi da undsky, dersom vi ikke agte paa en saa stor Saliggjørelse?" og først talede med kraftige Ord om Synderens Fare, dernæst om den benaadedes Salighed, idet han formandede Menigheden til ikke at foragte Frelsen i Kristo og ikke forspilde det herlige Hjem hos den himmelske Fader, da kunde Johan ikke længer skjule, hvad der foregik i hans Hjerte. Han begyndte at forfærdes og græde. Efter Gudstjenesten gik han som sedvanligt hjem til sin Fader for at spise Middag; men forgjæves gjorde han sig Umage for at tage Del i den letfindige Samtale, som her fandt Sted. Han havde faaet et Sting i sit Hjerte, som forored al Latter og Letfindighed. Man troede, at han var syg; men han ilede til Tho-

mas for at fortælle ham sit Hjertes
Ange. Med største Kjærlighed kom
denne ham imøde, og førte ham til
Kirkens og hans Ord. Skriftens For-
jættelser om Naade trostede snart Jo-
hans opvakte Samvittighed, og han
blev paa den Dag et nyt Menneske, og
levede virkelig for sit timelige og evige
Kald. Nu blev hans Omgang ogsaa
til Bistandskone for Thomas, og begge
Venner søgte i Samfund med hinanden
at belaste sit Kald og sin Udvælgelse.

Su 6 16, 17. En tro Ven naar
ikke til at betale med Penge eller Gode.
En trofast Ven er en Trøst al den
Sind, man lever; hvo, som frygter
Gud, naar saadan en Ven.

Hr. Redaktør:

I en Artikel i sidste Nummer af
"Lutheraneren" betitlet "Vor (?) Mis-
sionsmark" fortæller Past. Ellestad
blandt andre Karaktæter ogsaa følgende:
"Naar der saa i forskellige Aviser har
saaet at "Menigheden i Spokane har
skrevet efter Brækhusbevægelsen," saa
ved enhver, der er kjendt med de virke-
lige Forholde derude fra hvilke Rilder
saadanne Efterretninger kommer". Da
den ærede Pastor her vistnok sigter til
noget, som jeg engang skrev i "Herold"
om den Sag, vil det maasse være i sin
Orden at gi lidt nærmere Oplysninger
om de kirkelige Affærer deroppe. Det
ser ogsaa ud til, at Past. Ellestad selv
kan trænge lidt mere lys i de Sager.
At han sporensstrægs kommer til den
Slutning, at enhver "der er kjendt med
de virkelige Forholde derude," skal kunne
vide "fra hvilke Rilder, saadanne
Efterretninger kommer," er forresten
meget betegnende for Manden. Der er
naturligvis liden Sandsynlighed for,
at han her sigter til nogen af den Flok,
der var med ved "Begravelsen" i
Scandinavia eller til saadanne, som saa
i Almindelighed har fordømt Brækhus-
bevægelsen. Nei, det var nok for ikke
at la nogen Beilighed gaa forbi til at
gi "det gamle Hus" et lit e lidet Spark,
at han kom med det. Og — det var jo
ogsaa noget! I selve Sagen kan man
forresten spørge? Hvad har vi mere
Bidnesbyrd herov? Past. Ellestad
selv si'r, at det, "at der endnu er Me-
nighed i Spokane styldes næst Gud
Kvindernes ufortjendte Arbejde" — dette
til trods for det "alvorlige Bidnesbyrd
om Synd og Naade — til Bækkelse
og Liv" som blev frembaaret af Bræk-
hus under hans Embetsvirksomhed der-
seds. Da han kom til Spokane, var
der en Menighed deroppe med ikke saa
saa Medlemmer; et Aar efter saa efter-
at Brækhus havde afluget sin Virk-
somhed derheds, fandt Past. Ellestad
selv Tilstanden saaledes, at han har
lundet sig besjoret til at afslutte oven-
staaende Erklæring. Det maa saaledes,
naar maasse Kvindernes undtages, ha
været temmelig iklædt bevendt med den
Bækkelse og det Liv, Past. Ellestad om-
taler. Og der er mange selv i Spokane,
som vil være villige til at indrømme
det.

Hvorledes er saa "de virkelige For-
holde?" I Spokane har vi som bekjendt
mellem 4 og 5000 Korske. Blandt disse
har den forenede Kirke og Metodikerne
været alene om Missionsarbejdet.
Metodistmenigheden har, trods Past.
Walshs utrættelige Arbejde, hidtil holdt
sig temmelig liden, da Korskerne der-
seds ligejom andetseds saagodtsom alle
er Lutheranere og derfor ogsaa i Al-
mindelighed sogner til den dervedende

norst. lutheranske Kirke. Den forenede
Kirke har saaledes derheds havt al-
sælgelig Anledning til at bygge sig op
en stor og blomstrende Menighed; og
det var den ogsaa en Geng. A. Me-
nigheden saa ofte har sjaet prestels-
aar naturligtvis skadet den meget og en-
tlig Udvælgelse har ogsaa, for Bæk-
hus kom derop lundet Sind men mege-
saa af de Grunde, som Past. Ellestad
angir. Hvor mange Medlemmer Me-
nigheden havde, da Brækhus begyndte
sin Embetsvirksomhed deroppe, ved jeg
ikke; men det ved jeg, at mange af dem,
som for den Tid sto med i Menigheden,
siden intet har villet ha med den at
gjøre. Jeg ved ogsaa, at der paa det
Kald, som ledet til Kaldelsen af Past.
Olson, ikke var mere end 4-500 Me-
nighedslemmer tilfæde og det til trods
for det "alvorlige Bidnesbyrd" til
"Bækkelse og Liv" som omtrent et Aar
forud var blevet afslagt derheds. Det
kan maasse ogsaa lade lidt lys over
Sagen, naar der tilføjes, at to af dem,
som var tilfæde paa Kaldet, som paa
min egen personlige Anmodning. Under
Kaldet viste det sig, at en af Væltagerne
i høi Grad var forarget over enkelte af
den lutheranske Kirkes Hovedkærdomme;
en anden var imod at kalde Prest, fordi
Menigheden ikke kunde underholde en;
en tredje havde ikke nogen Mening
om Sagen. Af de fire var der blot en,
som bestemt udtalte sig i Faveur af
Bækkelabelse, og han paatog sig ogsaa
at udfæde Kald, uden at Beslutning
derom var fattet. Saavidt jeg kan
huske, var ikke Kaldet engang organiseret.
Heller ikke holdtes der Andagt — trods
Brækhus's "alvorlige Bidnesbyrd" til
"Liv og Bækkelse", fandt man det ikke
nødvendig at bede til Gud, om hans
Naads Oplysning og Veiledning i et
saa vigtig Foretagende, som det at fatte
Beslutning om Bækkelabelse. Mange
af dem, som tilhorte Menigheden for
Brækhus besjogte Byen, men som senere
har trukket sig tilbage, har selv fortalt
mig om Aarsagen til sin nuværende
Stilling; og jeg har ikke seet Grund til
at betvivle deres Udsagn. Past. Ellestad
mener, at havde Menigheden blot sjaet
saa Past. Ellestad, efterat Brækhus afluget sin
Embetsvirksomhed deroppe, skulde nok
at have bli't godt og vel. Maasse; men
det vilde da helt igjennem ha kommet
til at være paa den Bæst, Menigheden
havde maattet sja. Past. Ellestad burde
forresten vide, at det aandelige Hus,
som Brækhus under sit første Virke,
være sine Tilhængere ind i, umulig kunde
de andet end føre Slæppe og Galen-
skab med som Esterover. Det har man
ogsaa seet mere end nok af baade i
Seattle, Poulsbo og Tacoma. Paa
sidstnævnte Sted sit man som bekjendt
tilfækkelig baade af Bidnesbyrdet,
Bækkelisen og Livet, om end det sidste
blev et Misforst. Der var man jo og
saa saa heldig at ha Bæst baade for og
efter Brækhus kom. Men Past. Seera
den nuværende Prest i Tacoma, som
nok i Slæde for, at betegne det, som hans
Samfund og Embedsdror, Past. Elle-
stad, havde Inæsat, som en Fortællelse
af Spiritualismen. Med en Gang
viste den "Bækkelse" og det "Liv," som
Brækhus's "alvorlige Bidnesbyrd"
havde affødt, sig virkelig i kraftige Be-
vægelser forat sulte Bæstten ud og rive
Menigheden istykker; heller Bæstten paa
Vej og Menigheden ødelagt end at saa-
danne Meningsstyringer skulde taales.
Det er maasse en Skjæbnens Ironi, at
det Liv, som Brækhus's Bæstten valte i

Den forenede Kirkes Mission i Seat-
le der har ledet til Bækkelse af en
Utraug-bu g-r til Bæst.

Man, naar alt kommer til alt, kan
man ikke forundres over, at Bækhus-
bevægelsen ialfald i sin første Forter se-
ndte mange Menigheder paa Syg-
nen. Men hood ikke alene vækker
forundringer men dyb Sorg og Bekla-
gelse er, at en Mand som Past. Ellestad
med sin Udvælgelse, Erharing og Stil-
ing i Kirken har kunnet la sig vildlede
og bedømme til at Inætske Brækhus-
bevægelsen og iklæde ham selv Sam-
fundets Autoritet. Man kan nok fristes
til at spørge: Hvor bæret det hen?
E. Verum.

Dette Stykke har paa Grund af Man-
gel paa Plads maattet ligge over en
lang Tid.

Hr. Redaktør:

Vor kjære lille "Herold" bringer af
og til Budskab om Benner, fra hvem vi
ellers lidt eller intet vilde saa høre.
Det gjør en godt saaledes at høre lidt
om, hvorledes det gaar Benner rundt
omkring. Derfor hjertelig Tak for alle
Nyheder, hvad enten de bringer Glæde
eller Sorg. Ikke mindst vil jeg takke
Broder Hagoes for Bidragene fra hans
Del af Verden. Jeg følger altid Ar-
bejdet nordpaa med varm Interesse.
Det er saa rart med Følelsen ligeoverfor
de Pladser, hvor en har nedlagt sin
første Kraft og Kjærlighed.

Her fra Tacoma er der ikke noget
særlig nyt at fortælle, men jeg vil dog
gerne bringe en Pilsen til Benner med
lidt Underretning om, hvorledes det
gaar os her i Byen. Det lyster ganske
lidt forsaavidt at der ikke er saa mange
arbejdsløse, som der var. Grunden er
vel den, at de, som ikke havde Arbejde,
er draget afsted nordover eller østover
til Minerne, ganske helst nordover.
Måske en sit Arbejde her i Byen, saa
er det meget vanskeligt at sja noget igjen.
Med det kirkelige gaar det i vor Me-
nighed efter Omstændighederne nok saa
godt. Kvindesforeningen arbejder trolig
Den har søgt for at oppude vor lille
men hyggelige Kirke baade indvendig og
udenad. Skal der noget nyt til, er
det østet Kvinderne vi sjaat henvende os
til. Ja, Gud give alle dens Medlem-
mer Lyt og Kraft til at arbejde sit rigt
i Guds Ære og Sjæles Frelse.

Med Udgangsmen gaar det ogsaa
godt. Vi har en Udgangsmen "E. n-
cordia," som blev organiseret den 21de
Januar, dette Aar. Den møder hver
lørdag og redie Torsdag Aften i Raane-
den. Vi er taknemmelig til alle dem,
som har hjulpet os med Programmerne
dette Halvaar; særlig Prof. Miss Sofie
Peterson, Dr. J. L. Manning, Prof. O.
Grønberg og Missionær John A.
Birkeland, som alle har været saa ven-
lige at give os Foredrag af litterært,
medicinsk og religiøs Karakter. Hr.
Birkelunds "Studinger fra Japan"
kunde vi have lyttet til i timevis. Tors-
dag den 17 Juni holder Foreningen sit
halvaarlige Forretningsmøde. Alle
Medlemmer anmodes da om at være
tilfæde.

Skolevasenet i Menigheden forsøger
vi ogsaa at varetage saa godt vi kan.
Vi har 111 Børn paa Søndagskolen
og 93 Børn paa Lørdagskolen. Ja,
der er Rum for meget Arbejde, og naar
blot alle vil tage fat med et Hjerte og
et Sind, saa kan nok ogsaa noget ud-
rettes, selv om det er haarde Tider,
hvilket man jo overalt klager over.

Med en utrykkelig Pleje til Priord
og al Benner og Børn om Guds Ære
sigt lie til Arbejdet her og alle Steder
er jeg

broderligt Deres

Carlo A. Sperati.

Tacoma, den 8de Juni, 1897.

Reisebrev.

— Vi gaar ombord i den kække,
middelstore Dampet "North West" og
glider ned ad Willamette og Columbia-
floden.

Ved Rainier, en liden By i Oregon,
stikker vi over "Bandenes Dron-
ning" og ind i Cew floden.

Der er rivende Strøm i den flange-
bugtede Cew; men "North West" er
Strømbryder og det gaar raskt opad
gjennem syvende Hvirvler, lumle Bog-
evjer og forbi farlige Grunde, mellem
grønne Marker og veldyrkede Enge.

Kalfo er den første lille By, vi pas-
serer. Lidt længer oppe er en svensk
Bygd, Østrander, hvor der er et Sag-
brug.

Lige overfor boede Mr. A. B. Juls-
berg, hvis Eiendom blev væstet ud ved
Oversvømmelse forrige Høst. Familien
reddedes med megen Fare. Nu bor de
oppe paa Bakken ovenfor Østrander.

Endnu gjennem nogle Bugtninger og
en flærende Sufen og Brusen bliver
tydeligere. Det er Sagbrugsbyen
Castle Rock vi nærmer os til.

Her forlader vi Dampbaaden for
denne Gang og tager Toget til Tacoma.

Flere Daler er sparet og vi har haft
en behagelig Fjordrejse istedetfor at sidde
i den støvede Jernbanevogn fra Port-
land. L. N.

Den døende Soldat.

"Læg mig ned", sagde en saarel ihjelt
Soldat under Slaget ved Sedan til
sine Kammerater, som var ham hørt,
"læg mig ned, gjør jer ingen Umag
med at bære mig længere, — jeg dør."
De lagde ham ned og vendte tilbage til
Slagsmarken. Saa Minutter senere saa
en Læge Manden ligge i sit Blod og
sagde til ham: "Kan jeg gjøre noget for
Dem?" "Nei Tak!" "Skal jeg bente
Dem lidt Vand?" blev den vridne Offi-
cer ved. "Nei, mange Tak, jeg dør nu."
Kan jeg da slet ikke gjøre noget for
Dem?" Skal jeg blive til Deres Ben-
ner?" "Jeg har ingen Benner, som De
kunde sjae til, — men et er der, som
jeg vilde i alle Dem meget for. I min
Tornister vil De finde et Nye Testamente,
vil De sjae det op; i det 14de Kapitel
af Johannes Evangelium mod Enden
af Kapitlet vil De finde et Vers, som
begynder med "Fred". Vil De læse det?
Officeren gjorde saa og læste disse Ord:
"Fred lader jeg eder, min Fred giver
jeg eder; ikke som Verden giver, giver
jeg eder. Ederes Hjerte forjædes ikke
og frygte sig ikke!" "Mange Tak," sag-
de den døende, "jeg har denne Fred;
jeg gaar til denne Frelser; Gud er med
mig, jeg trænger ikke til noget mere."
Dette var hans sidste Ord.

Pacific Distrikt

af Synoden holder, om Gud vil, sit 3die
ordentlige Distriktsynodemøde i San
Francisco, Cal., fra 7de til 13de Juli
d. A. — begge Dage iberegnet.

Forhandlingsgjenstand: Den kriste-

lige Frihed; underregne de Rejseren; Pastor J. Blættan Suppleant.

Da Christian Endeavor Society samtidig holder Møde i San Francisco, vil Prisnedjættelsen gjælde begge Møder.

Briker for Tur og Retur fra Chicago til San Francisco er 50 Dollars og fra andre Byer i Forhold. Billetter vil være for Salg fra 2de Juni og gjælde for Retur til Midten af August.

Alle, som agter at bivaare vort Møde, vil behøve at melde dette snarest mulig til Pastor E. Hoel, 1631 S. Ward Str. San Francisco, Cal.

Gud velvigne Mødet!

J. Johansen, Sekretær.

Distriklets Præster bør være beredte paa at holde nogle Dages Præsteforskerens lige efter Synodemødet

D. G.

Nyheder.

Formand Hærstad er atter ude paa en Missionsreise. Denne Gang besøger han vore spredte Landsmænd i Douglas County, Wn, nærmest i Waterville og Omegn.

Formand Hærstad er af Board of Trustees valgt til Redaktør for Pacific Herald. Alt vedrørende Redaktionen af Bladet sendes heretter til ham.

D. Grønberg, som hidtil har haft Tilshuset med Herolds Redaktion, skal snart forlade Parkland og drage til California, hvor han skal virke som Rejsepræst.

Til Bestyrer for Pacific Lutheran University har Korporationens Trustees valgt Formand B. Hærstad.

Dr. E. Berrum fra Seattle var nylig paa Parkland. Han kom ned forat revidere Distrikt-Præstereens Regnskaber. Dr. Berrum er nu paa Rejse i California.

Mrs Prof. Sophie Peterson, Mr. Terje Ellefsen og Mr. P. Bættum og Sunru reiste sidste Lørdag til San Francisco. De skal se sig om i California og overvære Synodemødet.

Mrs Hanna Jahr, Lærerinde ved B. S. U., er paa Besøg hos Venner i Nærheden af Olympia, Wn. Hun kommer snart igjen og reiser da til Synoden i S. F.

Dr. John D. Brottem, en af Skolens Trusteer, er reist til sine Niver i den nordlige Del af Staten. Herold ønsker ham Lykke paa Rejsen og at han maa finde meget Guld og Sølv og arde ædle Metaller.

Skolens Dage, Dr. J. B. Ryming skal heretter ogsaa have Postorsted i Wyn Tacoma. Denne bygning, som tidligere har været Bøge vil Folk i Tacoma snart lære at værdsætte.

Pastor J. Blættan er paa en Missionsreise i Coast Bay. Her vil han snart læse en interessant Betsning om denne Rejse.

Den nyeste Menighed i Kalama, W. er for Tiden uden Præst og har derfor anmodet Pastor Nissen, som har sin Missionsstation i Kalama, om at give sig midlertidig Betjening med Ord og Sakrament.

Pastor N. har derfor lovet at holde en Gudstjeneste om Eftermiddagen de Søndage, han om Formiddagen holder Gudstjeneste for den derværende lille norske Koloni.

Trosterne har en pen liden Kirke, som de velvillig har overladt Norske, naar de har bedet derom, saa dette er kun en Taknemmeligheds gjelds Afbetaling.

Fra Fishhawk, Ore. Ti Miles Nødt fra Newport og du er i den vakre Fishhawk Dal. Før i Tiden havde man at bestige Fjeldet og følge Kammen, og i mange Aar har Dalens Beboere ingen kortere Adkomst haft og heller ingen kort letvindlere og i strenge Vintere har den ofte været impassabel. For ca. et Aar siden begyndte derfor nogle af Dalens Beboere at tænke paa, om der ikke skulde findes en letvindlere og maatte kortere Vej. De begav sig ud, for at opgaa Beien og fandt snart, at den kunde gjøres betydelig lavere, omend ikke meget kortere.

Der blev sendt ud Liste, for at se hvor meget enhver vilde gjøre i Benge eller Dagverk og udnævntes en Komite af 3 Mænd, til at forestaa Arbeidet. Disse tre var Peter Wankstrom, John Dogler og J. S. Andersen. 4 Dage gik med til at gaa Beien op og 1 Uge for at klare den for Bust Desforden har Beien kostet ca 900 Dollars, men saa har ogsaa Fishhawkfolkene jaet en pen Vej og viser derved andre, at, om et County ikke vil eller kan paatage sig at bygge en saadan Vej, saa laaber det sig gjøre privatim. Nu har Countiet overtaget den. Den nye Vej er en Udebydelighed længer (ca. 1/2 Mil) men stiger kun ca. 700 Fod, mens den gamle Vej steg til ca. 17 a 1800 Fod over Havet.

Fishhawk er en norsk Koloni med gamle Setttere og Folk, som synes at have det godt. Der er norsk Menighed, som betjenes af Pastor Nissen og som naar søger Opdragelse i Synoden. Gamle A. Andersen fra Christiansund med tre Sønner: Christ, Edoard og Ole A., endvidre Joh. Sundersen, A. M. Berg, Dantel Berg, M. Carr o. p. har sunnede hjem og man mødes overalt med egne gammeldags Gjenstande, som gjør en godt.

Under Fishhawk Menigheds Gudstjeneste sidste Søndag bragte Mr. Anton Berg og Hustru Anna sødt Trepjen beres lille Søn til Daaben. Han fik Navnet Robert Ludvig.

Gud bevare den lille i Pastors!

Columbia har været høit over sine Bredder men er nu i Faldeide.

Der bli ved med Kraft paa Bygningen af Astoria-Guldsgrubebank. Mr. Hammond mener, at den blot være ruden for Trafik i Stattingen af Astoria.

Der drives endel Læmmehugst omkring Westport, Ore.

Opplæbende (Jæger, rigtig indgjort af) Mærket i Rattrier, Ore., for-

toandt fra Døffen sidste Onsdag. Man antager, den er sjaalen.

Fr. Whatcom: Mrs. Tangeland og Søn Arthur reiste igaaftoend til Oregon.

Lawrence: Matroserne paa Bruce Edward var af Nigh i S. indbudte til at fejre Pinskefesten med den Nypuns Sønner syntes meget godt om Nookh-Coalen. Tak for Besøget, Landsmænd!

German Hoff har aabnet en liden Forretning her i S. Han er ogsaa Postmester, og vi haaber inden kort Tid Stationsmester. Vi ønsker ham tillykke i hans nye Stilling.

Igaar fik vi modne Jordbær hos Skjelsbød -- ingen Frost her i Nookh-af 7 Juni. D. G.

Til "Herolds" Læsere.

Med dette Nummer slutter undertegnede det ringe Arbejde, som han har haft med Pacific Herald siden "vor Ven", Pastor N. Christensens ved en salig Død forlod os. Han ønsker hermed at sige alle Bladets Læsere og Benner hjertelig Tak for al den Kjærlighed og Jmsbefømmen, som er bleven ham til Del. Det er ogsaa hans Bøn og Haab, at Bladet for Fremtiden maa faa den Sjætte og Velvilje, som det og end mere den Sag, som det arbejder for, fortjener blandt vort Folk.

Hermed en kjælig Hilsen og inderlig Tak til alle for alt.

D. Grønberg.

Betalt for Herald.

G. R. Gatovsen, Marshfield, Oreg. Past J. Blættan, Eureka, Cal, hver \$1, Mrs. Pege Helgeson Lawrence, Wyo, 75 Cts, J. J. Dale, J. E. Jon, Minn, A. S. Anderson, Fishhawk, Oreg, E. W. Anderson, Linn, J. W. W. W. Mrs. Lilla Christopherson, Eureka, Cal, hver 50 Cents.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Kjædebreve fra Die Berghus, Norman, N. Dak, \$1.

Sendt fra Pastor N. Jacobs, Starbuck, Minn. Offer ved Kirkeindvielsen i Jæderred Menighed, (Past Jørges Kald,) \$52.10. Offer ved Kirkeindvielsen i Jørgens Menighed, (Past Jørges Kald,) \$37.65. Offer ved Kirkeindvielsen i St. Johannes Menighed (Past Jørges Kald,) \$29.68.

Til Afbetaling af B. S. U's Gælds sendt dr. G. D. Hjulstad.

Ben Pastor E. Bederesen.....	\$10.00
" " G. S. S.	1.00
" " J. Waage.....	11.00
" " E. B. Jensen.....	4.00
" " M. B. Knudsen.....	137.25
" " J. A. L. L.	1.00
" " B. M. Gunnestad.....	20.00
" " D. G. Hjulstad.....	14.50
" Prof. Th. Botthne.....	1.00

Parkland Wash. 10. Juni. 1897.

L. Larsen, Kasserer.

"Glass Paper Weight" af Wether College; Pacific Lutheran University; Ladies German, Red Wings Normal School, (Sung Falls) Luther University, Albert Dea kan faaes ved at tilskrive Rev. J. Waage, Jensen Walnut Grove, Wm.

Alle "weights," untagen den af Ladies Seminary, selges til Indtægt for Pacific Lutheran University; dem af Ladies Sem. til Indtægt for Skolen. Red Wings.

Portofrit tilsendt 35 Ct. Stykket. 20 og over Express prepaid 25 Ct. Stykket.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

Udkommer hver Uge og koster forudsat 50 CTS. PER AAR. Forsendt til Europa 6 CTS. PER AAR i Forstab.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. B. Hærstad.

— Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. L. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter.

Til Statthedere!

Vi betaler Skatten for vore Benner, som sender os 55 Cents for hver Bot og en nysigtig Beskrivelse af Vots, Blocks og Addition

Sendes Pengen i Money Orders da gjør dem betalbare i Tacoma — ikke Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order-Office

Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University, Parkland, Pierce Co., Wash.

L. Larsen, Kass.

Pacific Lutheran University.

Høstterminen begynder den 16de Sept. 1897. Undervisning i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kursus. Enhver kan vælge sine Fag. Baade Guiter og Biger modtages som Elever, og det kræves af dem, at de er villige til at arbejde med Fuld og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Musik, Shorthand og Typewriting betales særskilt. Bærelse koster fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$1.00 om Ugen. For Begrebet er en Dollar Examen

I Barneskolen gives Undervisning i Religion og Norsk Læsestof i de scedvandede; (Kommonsbesøg. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Bærelse 10cts, Kost for Børn under 12 Aar 41.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Læsestoffet 1 Doll. Bærel. I regelen betales for alle Terminer forudsat

Ansøgninger om Opdragelse indsendes til Rev. B. Hærstad, Parkland, Pierce Co. Wash.

